

Městské státní zastupitelství v Brně

Polní 994/41

608 02 Brno

Sp. zn.: **2 ZT 104/2013**

Obviněná: **guidemedia etc s. r. o.**, IČ: 29282349
Příkop 843/4
602 00 Brno
DS: g523kny

Zastoupena: Tomášem Pecinou
Slezská 1668/56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

et alii

Stížnost

**proti usnesení Městského státního zastupitelství v Brně ze dne
29. listopadu 2013, č. j. 2 ZT 104/2013-111,**

podaná podle ustanovení § 79a odst. 5 trestního řádu (dále jen „**TrŘ**“)

Elektronicky

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I.

[1] Usnesením Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Jihomoravského kraje, Služby kriminální policie a vyšetřování, Odboru obecné kriminality – 2. oddělení, ze dne 9. září 2013, č. j. KRPB-2479/TČ-2013-060072-REI, byly jako výnos z trestné činnosti zajištěny prostředky na bankovním účtu obviněné č. XXX/5500, vedeném u Raiffeisenbank a. s., do celkové výše 7 900 000 Kč.

[2] Celkem devíti žádostmi obviněná požádala policejní orgán, resp. státního zástupce, o omezení zajištění peněžních prostředků u banky k různým účelům, nezbytným pro její podnikání, *inter alia*, k úhradě splatné částky daně z přidané hodnoty (dále jen „**DPH**“).

[3] Usnesením Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 29. listopadu 2013, č. j. 2 ZT 104/2013-111¹ (dále jen „**napadené usnesení**“), byly tyto žádosti zamítnuty s odůvodněním, že od vydání usnesení policejního orgánu nedošlo k žádné skutečnosti, která by zpochybňovala závěr policejního orgánu o tom, že zajištěné peníze jsou výnosem z trestné činnosti obviněné.

[4] Nebot napadené usnesení je nezákonné, obviněné nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

stížnost

podle ustanovení § 79a odst. 5 TrŘ a navrhnout, aby soud napadené usnesení zrušil a sám rozhodl tak, že žádostem obviněné o omezení zajištění peněžních prostředků u banky vyhoví.

II.

[5] Zajišťovací insitut zakotvený v ustanovení § 79a TrŘ je dočasným opatřením, jehož účelem je zamezit, aby pachatel trestného činu mohl finanční prostředky získané trestnou činností použít pro svou potřebu, případně je jinak učinit pro orgány činné v trestním řízení nedostupnými. Účelem zajištění není znemožnit obviněnému vyvíjet podnikatelskou činnost, neboť na obviněného je v souladu se zásadou presumpce nevinny nutno pohlížet jako na nevinného, a jako takovému mu svědčí i právo podnikat, ledaže by mu to bylo v souvislosti s probíhajícím trestním řízením výslovně zakázáno (což se však v daném případě nestalo).

[6] Napadené usnesení se vůbec nezabývá otázkou, k jakému účelu mají být zajištěné prostředky použity, a brání dokonce i tomu, aby obviněná splnila svou daňovou povinnost a zaplatila DPH. Tím však dochází k situaci, že obviněná ztrácí schopnost hradit splatné závazky – včetně závazků vůči státu – a v souladu s ustanovením § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), se tak obviněná, přestože má dostatečný majetek, dostává do úpadku a jejím statutárním orgánům nezůstane než podat u insolvenčního soudu návrh na prohlášení konkursu na její majetek.

[7] Tento důsledek je v hrubém rozporu s účelem zajištění podle ustanovení § 79a TrŘ a na obviněné, obchodní společnosti, je tak fakticky vykonán – a to již ve fasi přípravného řízení, bez

¹ v návěti znělky je – zřejmě v důsledku písařské chyby – uvedeno datum 20. listopadu 2013

meritorního rozhodnutí soudu o její vině – absolutní trest, neboť změny v jejím právním postavení v důsledku prohlášení konkursu budou nevratné a obviněná i v případě, že trestní řízení skončí rozhodnutím o její nevině, přestane existovat.

[8] Na místě je citovat z nálezu Ústavního soudu ze dne 30. ledna 2008, sp. zn. II. ÚS 642/07², v němž tento soud judikoval (§ 22):

„Jako obiter dictum je třeba uvést, že stěžovatelka je stále oprávněna provozovat soustavnou činnost za účelem dosažení zisku (§ 2 obchodního zákoníku), tedy činnost, při níž vznikají nebo mohou vznikat závazky a pohledávky. Tato činnost tedy zasahuje nebo může zasahovat nejen do práv a oprávněných zájmů stěžovatelky samotné, ale i do práv a oprávněných zájmů třetích osob. Předmětné omezení tedy nutně omezuje stěžovatelku v její činnosti, znevýhodňuje ji v hospodářské soutěži a v konečném důsledku omezuje její schopnost plnit své závazky, což by mohlo znamenat i zásah do základního práva zaručeného v čl. 26 odst. 1 Listiny. V této souvislosti je významné, že napadené rozhodnutí bylo vydáno právě v souvislosti s tím, že stěžovatelka chce plnit své závazky, a to konkrétně závazky fiskální. Jejich charakter je tudíž shodný s charakterem škody, která měla být způsobena trestným činem, pro který je vedeno trestní řízení, v jehož rámci byly zajištěny peněžní prostředky stěžovatelky. V trestním řízení jde totiž o ochranu fiskálních zájmů státu v souvislosti s dovozem zboží a u nynějšího závazku stěžovatelky jde o fiskální zájmy státu v řádném daňovém řízení. Podle názoru Ústavního soudu tudíž hrozí stěžovateli likvidace v důsledku postupu orgánů veřejné moci v posuzované věci, což evidentně není a nemůže být účelem institutu zakotveného v § 79a trestního řádu. Orgány veřejné žaloby přitom disponovaly možností zajistit, aby stěžovatelkou požadované omezení zajištěných prostředků bylo použito právě k turzenému (a prokázanému) účelu...“

[9] Tyto judikatorní závěry jsou bez jakékoli modifikace použitelné i pro rozhodovanou věc. Zvláště absurdním se přitom jeví, že na účtu byly zajištěny finanční prostředky, které by obviněná získala prodejem celého nominálního nákladu publikace *Adolf Hitler: Projevy*, včetně částky DPH, a nyní jí není umožněno ani odvést předmětnou daň do státního rozpočtu, ledaže by k tomu obviněná použila jiné, vlastní prostředky – jimiž však nedisponuje. Postup státního zástupce tak nese zjevné známky šikany.

III.

Ze všech těchto důvodů obviněná navrhuje, aby soud napadené usnesení jako nezákonné zrušil a sám rozhodl tak, že žádostem obviněné o omezení zajištění peněžních prostředků obviněné u banky vyhoví.

V Praze dne 29. listopadu 2013

guidemedia etc s. r. o.

²na <http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=2-642-07>